

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

82. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXVI. Fig. 2.

Litteratur: W. 143; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 65 (teckning), 66, 101; *Reseber.* 1870, s. 42, teckning pl. VII (i stenens läge i kyrkan); *Reseber.* 1871, teckn. efter stenens resning; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 8, teckn.

Vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870 upptäcktes runstenen, efter bänkradernas undanflyttning, liggande på kant i norra väggens stenfot inuti kyrkan nära kyrkans nordvästra hörn. Runstenen är nu rest i prästgårdens park.

Ämnet är granit med rätt stora korn av röd fältspat. Höjden är 1,16 m, bredden vid foten 64 cm, vid toppen 56 cm. Slingans bredd är 13 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig. Inskriften står i en slinga utan ormhuvud eller stjärt och börjar nedtill t. h., men efter högra långsidan och i toppen är blott övre delen av runorna i behåll och somliga äro alldeles borta.

Inskriften börjar med kolon och **þurkil**, vars **þ** är i behåll, men nedre hälften är borta av övriga runor, ävensom det följande skiljetecknet.

Orden efter **þurkil** hava måhända varit **rist stin**. Av **rist** synes toppen av alla runorna, av **t** nedanför toppen vänstra kännestrecket. Avståndet mellan **s** och **t** är detsamma som i **tusta**. På samma avstånd följer toppen av en stav, som alltså icke kan vara **i** uti ett ***risti**, ty den borde då stå lika nära som **a** i **tusta**, utan måste hava föregåtts av en punkt och alltså vara **s** i 'sten'. Topparna av detta ords runor följa efter resp. 12, 8 och 4 cm, det första avståndet svarande mot avståndet eljest mellan **st**, det andra något större, det tredje mindre än vanligt uti inskriften; förmodligen har någon skada i stenen vållat oregelbundenheten. I **þasi** står toppen av **þ** 7,5 cm ovan **stin**, en fördjupning till höger om staven torde utgöra början till kännestrecket; av **a** finnes övre staven och en skada har sannolikt innehållit högra kännestrecket, av **si** saknas nedre staven. I 'efter' saknas nedre delen av de två första runorna, varför det är väl möjligt, att första runan varit **e**. I **ati** äro **at** skadade.

Inskriften är följande:

: þurkil [rist stin þasi if]tir · uint · tusta · sun · iar · ati · hug Utom slingan: bu :
5 10 15 20 25 30 35 40 45

Det kan icke avgöras, huruvida ack. sing. **uint** skall uttalas *Övind*, motsvarande isl. *Eyvindr*, eller möjligen **Öind*, som tilläventyrs förstadiet hetat till fsv. *Önder*, se M. Lundgren, *Arkiv f. nord. fil.* 10, s. 178 och där anförd litteratur.

Översättning: Torkel ristade denna sten efter Övind, Tostes son, som ägde Högby.

2. Ög. 82. Högby.